

en staaende Bemyndigelse til, naar der kommer Bud efter ham til saadanne Møder, at rejse uden at søge Samtykke i hvert enkelt Tilfælde, mod at han lønner en Vikar under sin Fraværelse. Jeg synes, det er et meget tydeligt Bevis for den Anerkendelse, denne Sag møder.

Jeg er selvfølgelig taknemmelig for, at der bevilges 1,000 Kr., men jeg vilde alligevel meget beklage, om Ansøgerne kun fik 1,000 Kr. Det drejer sig efter min Mening om en god Anvendelse af disse Penge, og det vil sikkert vise sig, at man fra Bevillingsmyndighedernes Side vil blive tilfreds med den Anvendelse, Bevillingen faar. Derfor vil jeg meget henstille til den højtærede Minister endnu en Gang at overveje, om han alligevel ikke finder god Anledning til at give de 2,000 Kr., der er søgt om.

Undervisningsministeren (*Keiser-Nielsen*): Spørgsmaalet om, hvorvidt Bevillingen hører under Indenrigsministeriet eller under Undervisningsministeriet, skal jeg ikke debattere, for det kan der være forskellige Meninger om, og det er jo heller ikke det, der har mest Interesse, da jeg netop er meget villig til at tage Bevillingen op paa den Konto, som hedder Sundhedslære. At Undervisningsministeriet ikke har været uvilligt dertil, viser sig bedst deraf, at Afholdsforeningens Lærer-Forbund tidligere har faaet et Tilskud af denne Konto, ganske vist kun et lille Beløb paa 245 Kr. Jeg maa dog stadig reservere mig, hvad Finansudvalget siger til, at der fremkommer Forslag om en saadan Bevilling. Jeg kan imidlertid ikke nu stille denne Bevilling foran Bevillingerne til andre Selskaber; det vilde neppe gaa an i den Grad at foretrække Danmarks Afholdsforenings Lærer-Forbund for de andre Selskaber, der arbejder for Sundhedslærens Udbredelse. Men der kunde maaske være Tale om at forhøje ogsaa de andre Bevillinger. Derom forbeholder jeg mig som sagt en Forhandling med Finansudvalget.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Indstilling Nr. 1 af Udvalget
vedtoges enstemmigt med 71 Stemmer.

Indstilling Nr. 2 af Udvalget
vedtoges enstemmigt med 72 Stemmer.

Til Forhandling sattes derefter de *Finansministeren* vedrørende Indstillinger, nemlig Indstilling Nr. 3 af *Udvalget*, Betænkningens Nr. 26 (se Tillæg B. Sp. 2029) og Indstilling Nr. 7 af *Udvalget*, Betænkningens Nr. 41 (se Tillæg B. Sp. 2043).

Ordføreren (*E. Rasmussen*): Indstilling Nr. 3 angaar et Andragende fra Enke efter Invalid D. Jacobsen (Guldbæk), Else Jacobsen af Øster Hornum ved Støvring i Aalborg Amt. Hun har søgt en aarlig Understøttelse, men har faaet Afslag af den Grund, at hun ikke var gift med Jacobsen paa det Tidspunkt, da han blev Invalid. De var forlovede et helt Aar, før han i 1864 meldte sig til Krigstjeneste, men først da han kom hjem fra Kri-gen, blev de gift. De har imidlertid været gift i 46 Aar, og Enken har nu ikke noget at leve af. Under disse Forhold synes jeg ikke, det er tilstrækkelig Grund til et Afslag, at hun ikke var gift med Manden, før han meldte sig til Tjeneste. Da han først fik sin Understøttelse 30 Aar efter, i 1894, kan man jo ikke gaa ud fra, at hun har giftet sig med denne Invalid for at faa Del i Understøttelsen. Finansudvalget er enigt om at foreslaa, at Andragendet henvises til Finansministerens Overvejelse.

Indstilling Nr. 7 angaar et Andragende fra Murer N. Jensen Vejle af Nykøbing; Sjælland, om Invalideunderstøttelse. Han var indkaldt til Sikringsstyrken i Efteraaret 1916, og under en anstrengende Øvelse mærkede han de første Tegn til en Hjertesygdom, han aldrig tidligere havde mærket noget til. Andrageren oplyser, at han nogle Aar i Forvejen, da han søgte Ansættelse ved Aarhus Brandvæsen, blev nøje undersøgt af en Læge, som erklærede, at han var fuldkommen sund og rask. Medens han var indkaldt, maatte han underkaste sig en mindre Operation for en Betændelse i Benet. Ogsaa ved denne Lejlighed mærkede han sin Hjertesygdom. Han blev stadig daarligere, og en ny Lægeundersøgelse førte til, at han blev kasseret som uskikket til al Krigstjeneste. Manden er Familieforsørger, har Kone og to Børn, men han kan ikke udføre almindeligt Arbejde og er derfor daarligt stillet. Det forekommer Finansudvalget, at der er nogen Grund til at tro, at han har faaet sin Sygdom i Militærtjenesten, saa det er berettiget at give ham en Understøttelse. Udvalget foreslaar derfor Andragendet henvist til Finansministerens Undersøgelse.